

*Neviděla, neslyšela, probudila jsem se
– ach hloupá!*

*– Možná přece trochu moudrá,
Protože nahá, co? Jak ospalá mysl...
– Nu, snu sauna*

*Není jenom kůží koželužny, ale
rozumů!*

*– Neviděla jsem,
Jak se rodil v tom jazyce.*

*Neslyšela jsem ani křik když ležel
V kolébce*

*slova
smrt... ho vymyslela?
Znám ho, když byl zticha, i pak
když už přežil
Tu stouštou k nelíbání růži.*

*– Karátovou růži,
Jež je nevyjádřitelná?*

*Velkohlavá slza neúplatných vzpomínek
Bolela dál;*

*ale smrt se stále smála,
Že se tak hloupě chytil na mdlé
– ha!*

*– nudné
Tělo hvězdy která zhasla než cokoli stihl.*

*– Takže i když nahá,
Opravdu tak moudrá?*

*Vždyť jsem ze snu vstala: láska nevýslovná
Skutečná však, protože jsem obsah
jeho smrti.*

*Ne hutný rým, ne hravý rytmus či verš plynulý,
ale nádoba*

*čistá. – Pomíjivá?
– Plná milosti!*